

Долната част – Шив., от рум. вл.

Долни пръслап – Б., превал на стар път.

Долните лозя – 1. Ков., СИ 4; 2. Тр., ЮИ 3.

Долните мараши – Ор., СИ, някогашни изоставени лозя (вж. *мараши*).

Долните чайри – 1. Сел., Ю 2, равно, някога ливади, сега обработваема земя; 2. Топ., ЮИ.

Долния азмàк – МЧ, ЮИ, 1,5, старо речно русло.

Долния байр – Др., от емл. рег.

Долния гечит – 1. Ж.в. ЮИ 2, стар брод на р. Тунджа; 2. Зап., ЮЗ 3.

Долния гъол – Зап., от емл. рег.

Долния караджàс – Сел., ЮЗ 2, обработваема земя, равно.

Долния корджùк – Ст.с. С 2, малка дъбова горичка, от тур. *коруджук* ‘торичка’.

Долния край – Зл.в., С 0,5, обработваема земя, до долния край на селото

Долния юрт – 1. Кал., ЮИ 1; 2. Др., СИ 1,2; 3. Глш., ЮЗ 3, обработваема земя със следи от стари селища, от тур. *yurt* ‘селище’ (вж.).

Долното землище – Г.Ал. Ю 4,5, равно, обработваеми земи на юг от *Грòбеша и Азмàка*.

Долното марàшче – Ор., И 0,6.

Долното тепè – Сел., ЮЗ 2, югоизточният връх от рида *Тепàта*, зает с драки и гора.

Долня махалà – Ич., И, стара махала в с. Ичера.

Долня мерà – Стр., ЮЗ , равно, преди мера, сега обработваема земя

Долня чешмà – Глф., Ю, в селото.

До лозята – 1. Ж.в. ЮИ 3,5; 2. Глф., СЗ 1,5; 3. Кр.; 4. Ст.с. СЗ 1; 5. Стр.; 6. Ст.р.; 7. Чок., ЮЗ 1, обработваеми земи близо до стари лозя на селищата.

долчина – в местното тълкуване: ‘малък дол’. – *Kòса ~, Мàлката ~, Черна ~, Хайдùшка ~*.

Долчѝните – Др., от емл. рег.

Дольйлъка – Из., ЮЗ 2.

Домаклъка – Ков., С 0,5, ниви до селото.

До Мàлката корìя – Ор., Ю, обраб. земя.

До мерàта – 1. Глф., С 2; 2. Пан., СИ 2,5, обработваеми земи до стари селски пасища (*мера*).

До Мѝндала – Глш., от запис 1984 г.

До Могѝлата – 1. Сам., С 3, обработваема земя, равно, до могилата Чобанка; 2. Глш., ЮИ 2.

До Могѝлите – 1. Кал., СИ 1,5 (*Двете могили*); 2. Чин., ЮИ.

До мòста – Кр., ЮИ 1,2, обработваема земя около моста на р. Тунджа.

Домùз – в местното тълкуване: ‘свиня’, от тур. *domuz*; първи компонент от изафетни топонимни конструкции.